Р Е З Ю М Е

Текущата демографска ситуация в България за периода 2023 – 2024 г. се характеризира с продължаващо намаляване и застаряване на населението, ниски нива на раждаемост и високи нива на обща смъртност.

Най-значимата демографска тенденция е процесът на застаряване. В края на 2024 г. лицата на 65 и повече навършени години са 1 544 245, или 24.0% от населението на страната. В сравнение с 2023 г. делът на населението в тази възрастова група нараства с 0.2 процентни пункта. Към 31.12.2024 г. общият коефициент на възрастова зависимост в България е 61.3%, или на всяко лице в зависимите възрасти (под 15 и над 65 години) се падат по-малко от две лица в активна възраст. Най-ниска е стойността на коефициента в София (столица) – 51.2%, а най-неблагоприятно е съотношението в област Видин – 74.9%. Застаряването на населението през годините води до повишаване на неговата средна възраст, която от 40.6 години през 2002 г. нараства до 45.3 години в края на 2024 година. Средната възраст на населението в градовете е 44.5 години, а в селата – 47.6 години.

Отчетът за 2023 – 2024 г. за изпълнение на Националната стратегия за активен живот на възрастните хора в България (2019-2030 г.) предоставя подробна информация за изпълнение на мерки според четирите основни приоритета на стратегията – насърчаване на активния живот на възрастните хора в сферата на заетостта, насърчаване на активния живот на възрастните хора в сферата на участието в обществото, насърчаване на активния живот на възрастните хора в сферата на самостоятелния живот, създаване на капацитет и благоприятна среда за активен живот на възрастните хора на национално и на регионално ниво.

Сред по-важните резултати от изпълнението на стратегията могат да се отбележат реализираните разнообразни програми в сферата на заетостта за възрастните хора, програмите за подобряване на здравната превенция, както и дейностите, свързани с обучения, професионална квалификация, учене през целия живот и насърчаване на доброволчеството.

Изпълнението на мерките има комплексен характер и тяхното значение, освен за адаптиране на публичния сектор към процесите на застаряването, се отнася и до създаване на по-добри условия за включване на възрастното население в обществения и икономически живот. Крайният ефект от изпълняваните дейности се изразява в подпомагане на адаптирането към процеса на застаряването и преодоляване на последствията върху функционирането и финансовата стабилност на такива важни социални системи като пазара на труда, пенсионната система, системата на здравеопазването, социалните грижи и образованието.